

„Polib mi, nebo ti rozkopu hlavu.“

aliancenarodnichsil.cz/polib-mi-nebo-ti-rozkopu-hlavu

20 Zář

„Polib mi, nebo ti rozkopu hlavu. To je definice zahraniční politiky USA. Takhle primitivní a hrubé to je.“

Devět z deseti největších mediálních společností má sídlo ve Spojených státech amerických. Internet a sociální média jsou většinou vlastněny a kontrolovány Američany.

„Za dobu mého života Spojené státy svrhly nebo se pokusily svrhnout více než padesát vlád většinou demokratických zemí. Zasahovaly do demokratických voleb ve třiceti zemích. Na obyvatele třiceti zemí, většinou chudých a bezbranných, shodily bomby. Pokusily se zavraždit vůdce padesáti zemí. Ve dvaceti zemích bojovaly za potlačení osvobozeneckých hnutí.“

O rozsahu a míře tohoto krveprolití se z velké části neinformuje, neuznává se a ti, kdo jsou za něj zodpovědní, nadále dominují angloamerickému politickému životu. Dramatik Harold Pinter prolomil toto mlčení několik let před svou smrtí v roce 2008 dvěma mimořádnými projevy.

Při přebírání Nobelovy ceny za literaturu Pinter řekl: „Zločiny Spojených států byly systematické, neustálé, kruté, nemilosrdné, ale jen velmi málo lidí o nich skutečně mluvilo. Co se Americe musí nechat, že vždy prováděla přímo klinickou manipulaci s mocí po celém světě, a přitom se tvářila jako síla všeobecného dobra. Je to brilantní, svým způsobem vtipný, ale především velmi úspěšný akt hypnózy.“

V našich systémech korporátní demokracie je válka ekonomickou nutností. Dokonalým spojením veřejných dotací a soukromého zisku: Je to socialismus pro bohaté, kapitalismus pro chudé.

Dnes mají nejvýnosnější války svou vlastní značku. Říká se jim „věčné“: Afghánistán, Palestina, Irák, Libye, Jemen a nyní Ukrajina. Všechny jsou založeny na snůšce lží.

Nejproslulejší je Irák se svými zbraněmi hromadného ničení, které nikdy neexistovaly – a zcela výjimečně to USA musely přiznat.

Zničení Libye paktem NATO v roce 2011 bylo „ospravedlněno“ masakrem v Běnhází, který se ovšem rovněž nikdy nestal. Pro napadení Afghánistánu byla vhodnou záminkou „pomsta“ za 11. září, která neměla s afghánským lidem (či Bin-Ládinem) nic společného.

Na červnovém summitu v Madridu přijalo NATO, které je řízeno Spojenými státy, strategický dokument, který militarizuje evropský kontinent a stupňuje vyhlídky na válku s Ruskem a Čínou. Navrhuje se v něm „boj ve více oblastech proti rovnocennému soupeři s jadernými zbraněmi“. Jinými slovy – jaderná válka. V dokumentu se uvádí: „Rozšíření NATO bylo historickým úspěchem.“

Měřítkem tohoto „historického úspěchu“ je válka na Ukrajině. Zprávy o ní nejsou zprávami, ale pouze jednostrannou litanií, proudem překrucování, zamlčování a dezinformací. Informoval jsem o řadě válek, ale takto plošnou propagandu jsem ještě nezažil.

V posledních letech byly ve východní Evropě, v Polsku, Slovinsku a České republice, instalovány americké „obranné“ rakety namířené proti Rusku, doprovázené falešnými ujištěními již od „slibu“ Jamese Bakera Gorbačovovi z února 1990, že NATO se nikdy nerozšíří za hranice Německa.

NATO (čti USA) se tak fakticky dostalo na samé hranice, přes které v roce 1941 vtrhla do Ruska Hitlerova armáda, jež zanechala v Sovětském svazu více než 23 milionů mrtvých.

V prosinci loňského roku navrhlo Rusko dalekosáhlý bezpečnostní plán pro Evropu. Ten byl v západních médiích odmítnut, zesměšněn nebo potlačen dezinterpretací. Kdo četl návrhy koncipované v bodech krok za krokem, které tento plán obsahoval? Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj 24. února pohrozil, že pokud Amerika Ukrajinu nevyzbrojí a neochrání, bude vyvíjet jaderné zbraně. To byla pro Moskvu poslední kapka.

Oficiální narativ je jasný: Ruská invaze na Ukrajinu je bezohledná a neomluvitelná. Invaze do suverénní země je zločin. Neexistují žádná „ale“ – kromě jednoho: Kdy současná válka na Ukrajině začala, a kdo ji rozpoutal? Podle OSN bylo od roku 2014 do letošního roku v občanské válce kyjevského režimu na Donbasu zabito přibližně 14 000 lidí. Mnoho z těchto obětí mají na svědomí ukrajinští neonacisté.

Rozhodující část této propagandy pochází z USA a je šířena prostřednictvím zprostředkovatelů a „think-tanků“: Typicky nechvalně známý Australský institut strategické politiky, hlas zbrojního průmyslu, a horlivých novinářů, jako je Peter Hartcher z deníku Sydney Morning Herald, který označil ty, kdo šíří čínský vliv, za „krysy, mouchy, komáry a vrabce“ a vyzval k „vyhubení“ těchto „škůdců“.

Zprávy o Číně se proto dnes na Západě téměř výhradně týkají „hrozby z Pekingu“. Šmahem je tak zatajeno 400 (!) amerických vojenských základen, které obklopují většinu Číny. Ozbrojený náhrdelník USA sahá od Austrálie až po Tichomoří a jihovýchodní Asii, Japonsko a Koreu. Japonský ostrov Okinawa a korejský ostrov Čedžu jsou nabitě americké zbraně namířené přímo na průmyslové srdce Číny. Jeden z představitelů Pentagonu to popsal jako „smyčku“.

O Palestině se špatně píše, co si pamatuji. Pro BBC je to prý „konflikt“ „dvou příběhů“. To stačí k tomu, aby se o nejdelší, nejbrutálnější a nejbezprávnější vojenské okupaci v moderní době na Západě vůbec nemluvilo.

Rovněž vybíjený jemenský lid téměř neexistuje. Mediálně jsou to nelidé. Zatímco Saúdové chrlí své americké kazetové bomby a po boku saúdských cílových důstojníků pracují britští poradci, více než půl milionu dětí čelí hladomoru. Kdo o tom ví? Nikdo.

Tento způsob vymývání mozků má dlouhou historii. Vraždění za první světové války bylo zamlčováno reportéry, kteří byli za svou shovívavost pasováni na rytíře, a přiznali se k němu až ve svých pamětech. V roce 1917 se redaktor listu Manchester Guardian C. P. Scott svěřil ministerskému předsedovi Lloydovi Georgeovi: „Kdyby lidé skutečně věděli pravdu, válka by byla zítra zastavena, ale oni to nevědí, a ani vědět nemohou a nesmějí.“

Odmítání vidět události tak, jak je prožívají lidé v jiných zemích, je na Západě mediálním virem, stejně vyčerpávajícím jako covidová diktatura. Veřejnost smí vidět svět pouze v jednosměrném zrcadle, v němž „my“ jsme ti morální a mírumilovní a „oni“ naopak. Je to hluboce zakořeněný imperiální pohled.

Není na čase 82 let od druhé světové války, aby ti, kdo mají přinášet pravdivé informace, opět vyhlásili svou nezávislost na tyranské moci a dekonspirovali její propagandu?

Výběr z článku – zdroj zde:

<https://www.eurasiareview.com/...ed/>

propaganda

Rubriky: Textové / Žádné odpovědi / od ANS